MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 923

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 3 noiembrie 2026

SUMAR

Nr. — Pagina

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

Decizia nr. 326 din 16 aprilie 2026 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (2), în redactarea anterioară intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 142/2024 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia, și ale art. 48 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia 2–6

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

1.512. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind aprobarea Procedurii pentru anularea obligațiilor fiscale ce pot face obiectul anulării prevăzute de Legea nr. 177/2026 privind anularea unor obligații fiscale, precum și modalitățile de restituire a acestora 7–13

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

3. — Regulament pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 17/2012 privind unele condiții de creditare 14–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 326
din 16 aprilie 2026

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (2), în redactarea anterioară intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 142/2024 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia, și ale art. 48 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia

Elena-Simina Tănăsescu — președinte
Asztalos Csaba-Ferenc — judecător
Mihai Busuioc — judecător
Mihaela Ciochină — judecător
Cristian Deliorga — judecător
Dacian-Cosmin Dragoș — judecător
Gheorghe Stan — judecător
Claudia-Ilona Dascălu — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazi.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (2) și ale art. 48 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia, excepție ridicată de Societatea Libra Film Production — S.R.L., din București, în Dosarul nr. 5.429/2/2020 al Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.907D/2021.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, deoarece, în ceea ce privește critica raportată la art. 1 alin. (5) din Constituție, dispozițiile art. 34 din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 sunt clare și previzibile, neputându-se reține încălcarea exigențelor de calitate a legii. Referitor la art. 16 din Constituție, reține că susținerea potrivit căreia criteriul de sancționare, respectiv depunerea cu întârziere sau nedepunerea documentației, nu ar fi prevăzut de lege privește, în realitate, modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale de către autoritățile competente. Așadar, acest aspect excedează controlului de constituționalitate, motiv pentru care critica poate fi respinsă ca inadmisibilă. De asemenea, întrucât nu există un drept fundamental consacrat de Constituție de a beneficia de credite sau finanțări din Fondul cinematografic, nu se poate pune problema unei restrângeri a exercițiului unui drept fundamental în sensul art. 53 din Legea fundamentală.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 6 septembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 5.429/2/2020, **Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (2) și ale art. 48 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Libra Film Production — S.R.L., din București, într-o cauză având ca obiect, în principal, soluționarea cererii privind anularea Regulamentului privind concursul de selecție a proiectelor cinematografice în vederea acordării de credite financiare directe pentru dezvoltare de proiecte, producție și distribuire de filme și, în subsidiar, soluționarea cererii privind anularea actului administrativ privind stabilirea listei beneficiarilor eligibili pentru obținerea fondurilor cinematografiei.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile criticate încalcă principiul obligativității respectării legii, în componenta sa referitoare la claritatea, precizia și previzibilitatea legii, prevăzut de art. 1 alin. (5) din Constituție, invocând în acest sens deciziile Curții Constituționale nr. 248 din 16 aprilie 2019 și nr. 1 din 10 ianuarie 2014, precum și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la conformitatea interpretării și aplicării dreptului intern cu principiile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

6. Astfel, potrivit autoarei excepției, prevederile art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 prin care se instituie drept sancțiune interdicția privind obținerea de credite din Fondul cinematografic pentru persoanele fizice și juridice care încalcă obligația generală privind respectarea și aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 39/2005 și obligațiile asumate prin contractele aflate în derulare cu Centrul Național al Cinematografiei nu disting expres actele sau faptele care pot să atragă sancțiunea respectivă, perioada de aplicare a sancțiunii și condițiile de reabilitare.

7. Se arată că, în absența indicării exacte a dispozițiilor legale încălcate, fără individualizarea conduitei ce atrage sancțiunea respectivă, norma legală criticată nu este clară, accesibilă și previzibilă, ceea ce încalcă regulile de tehnică legislativă prevăzute de art. 50 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, iar prin aceasta principiul legalității prevăzut de art. 1 alin. (5) din Constituție. Se invocă, în susținere, Decizia Curții Constituționale nr. 152 din 6 mai 2020.

8. Autoarea excepției de neconstituționalitate mai arată că dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 încalcă principiul egalității în drepturi stabilit la art. 16 din Constituție, deoarece interdicția instituită prin normele legale criticate se aplică identic, indiferent de obligația încălcată din cuprinsul ordonanței Guvernului, respectiv din cuprinsul contractului încheiat cu Centrul Național al Cinematografiei. Spre exemplu, aceeași sancțiune este aplicată, în egală măsură, atât celor care au depus copiile filmelor, dar cu o mică întârziere, cât și celor care nu le-au depus deloc. Or, potrivit

susținerilor autoarei excepției de neconstituționalitate, legiuitorul nu oferă nicio motivare obiectivă și rezonabilă pentru aplicarea aceluiași tratament unor situații juridice diferite, acesta stabilind nediferențiat pentru toate obligațiile încălcate, indiferent de gravitatea sau natura încălcării, aceeași sancțiune.

9. Se mai arată că prevederile art. 34 alin. (2) și cele ale art. 48 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 contravin principiului restrângerii proporționale a drepturilor și libertăților fundamentale, prevăzut de art. 53 alin. (2) din Constituție, întrucât interzicerea cu caracter definitiv a dreptului de a beneficia de credite din Fondul cinematografic nu reprezintă o măsură care să corespundă scopului vizat prin ordonanța Guvernului criticată.

10. Astfel, potrivit susținerilor autoarei excepției de neconstituționalitate, reglementările legale criticate sunt incompatibile cu principiul proporționalității. Se invocă unele aspecte reținute în doctrina de specialitate, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții Constituționale a României referitoare la interpretarea acestui principiu, precum și prevederile art. 5 alin. (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană și cele ale Protocolului (nr. 2) privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexă la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

11. Potrivit autoarei excepției, scopul principal al ordonanței Guvernului criticate îl reprezintă susținerea dezvoltării industriei filmului, culturii și educației cinematografice în România, în timp ce resursele financiare reglementate de această ordonanță a Guvernului, respectiv sprijinul financiar nerambursabil, reprezintă instrumentele necesare atingerii acestui scop. Or, invocând Decizia Curții Constituționale nr. 4 din 3 iulie 1992, autoarea excepției susține că interzicerea cu caracter definitiv a dreptului de a mai beneficia de credite din Fondul cinematografic nu reprezintă o măsură care să corespundă scopului propus, ci, dimpotrivă, contravine acestuia.

12. Prin urmare, se susține că măsura interzicerii accesării creditelor din Fondul cinematografic nu este menită să susțină dezvoltarea industriei filmului, culturii și educației cinematografice în România, ci, din contră, tinde să o limiteze prin tăierea unor resurse importante aflate la dispoziția persoanelor fizice și juridice vizate de Ordonanța Guvernului nr. 39/2005, cu atât mai mult cu cât se are în vedere poziția importantă pe care creditele directe o au între sursele de finanțare a producțiilor cinematografice în România.

13. În plus, se susține că interzicerea cu caracter definitiv a exercitării dreptului privind accesarea creditelor din Fondul cinematografic, cu titlu de sancțiune pentru nerespectarea unor norme, indiferent de gravitatea sau de importanța acestora, cuprinse în Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 și în contractele încheiate cu Centrul Național al Cinematografiei, impune o sarcină excesivă asupra destinatarului normei, depășind ceea ce este strict necesar pentru satisfacerea unui interes public sau apărarea drepturilor altor persoane. Această sancțiune este excesivă, având în vedere că legiuitorul a pus la dispoziția Centrului Național al Cinematografiei suficiente mijloace pentru sancționarea nerespectării Ordonanței Guvernului nr. 39/2005 și a contractelor încheiate cu această autoritate, precum cea privind posibilitatea directorului general al acestei instituții publice să suspende sau să rezilieze contractele de credit, să solicite restituirea sumelor virate și să declanșeze executarea silită, în conformitate cu art. 53 din aceeași ordonanță a Guvernului.

14. Autoarea excepției susține că normele legale criticate încalcă prevederile din Constituție stabilite în art. 45 privind libertatea economică. În acest sens, se arată că accesarea creditelor are un rol important în asigurarea finanțării activității de producție cinematografică românească, iar contribuțiile proprii ale producătorilor sunt insuficiente, astfel că măsura interdicției definitive de accesare a creditelor, instituită prin prevederile supuse controlului de constituționalitate, restrânge exercițiul dreptului constituțional la libertate economică. În susținere, autoarea invocă opinia Comisiei Europene exprimată prin Comunicarea privind ajutoarele de stat pentru filme și alte opere audiovizuale din data de 15 noiembrie 2013.

15. Referitor la încălcarea dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 33 privind accesul la cultură, se susține că, potrivit Comunicării Comisiei privind ajutoarele de stat pentru filme și alte opere audiovizuale, scopul principal al finanțărilor pentru producția de filme, programe de televiziune și alte opere audiovizuale este unul cultural, care asigură ca potențialul creativ al culturilor naționale și regionale să se exprime în media audiovizuală, respectiv prin cinematografie și televiziune.

16. Totodată, autoarea excepției de neconstituționalitate învederează importanța strategică a sectorului cinematografic ca vector crucial al culturii românești și reține necesitatea asigurării accesului la cultură, ca drept consacrat prin art. 33 din Constituție. Astfel, autoarea excepției apreciază că este necesară o reglementare normativă care să cuprindă principiile de organizare a activității cinematografice în congruență cu reglementările europene în materie.

17. În concluzie, se susține că măsura privind interzicerea cu caracter definitiv a accesului la creditele din Fondul cinematografic, pentru persoanele fizice și juridice prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 39/2005, trădează orientarea cu predilecție a Centrului Național al Cinematografiei către activitatea de gestionare a fondurilor, iar nu spre scopul principal pentru care a fost înființat, acela al dezvoltării sectorului culturii românești. Interzicerea accesului la concursurile pentru obținerea creditelor din Fondul cinematografic și sistarea unor surse esențiale pentru producția cinematografică are drept consecință privarea publicului românesc de posibilitatea accesului la noi producții de filme românești și europene, cu încălcarea obligației statului, prin organele sale abilitate, să sprijine cultura națională, precum și a dreptului cetățenilor români privind liberul acces la cultură.

18. **Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal**, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate.

19. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

20. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul** și **Avocatul Poporului** nu au transmis punctele de vedere solicitate.

C U R T E A,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale

criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

21. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

22. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum este menționat în încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 34 alin. (2) și ale art. 48 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 704 din 4 august 2005, cu modificările și completările ulterioare.

23. Curtea observă că, ulterior sesizării Curții Constituționale, dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 au fost modificate prin art. I pct. 21 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 142/2024 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1235 din 9 decembrie 2024.

24. Însă, având în vedere cele reținute în Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează să analizeze constituționalitatea dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 142/2024, și ale art. 48 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005, dispoziții care au următorul conținut:

— art. 34 alin. (2): *„Persoanele fizice și juridice care nu au respectat prevederile prezentei ordonanțe și obligațiile stabilite prin contractele aflate în derulare cu Centrul Național al Cinematografiei nu pot beneficia de credite din Fondul cinematografic.”*;

— art. 48 alin. (3): *„Beneficiarii creditelor, precum și persoanele desemnate în calitate de producător nu pot solicita noi credite în cazul în care au fost încălcate termenele legale pentru realizarea proiectelor anterioare.”*

25. În opinia autoarei excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) privind principiul legalității, în componenta sa referitoare la claritatea, precizia și previzibilitatea legii, art. 16 — Egalitatea în drepturi, art. 33 — *Accesul la cultură*, art. 45 — *Libertatea economică* și art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.*

26. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 reglementează cadrul general de desfășurare a activităților din domeniul cinematografiei, susținerea dezvoltării industriei filmului, a culturii și educației cinematografice în România, modul de constituire și de utilizare a resurselor financiare necesare pentru realizarea, distribuirea, exploatarea și arhivarea creațiilor cinematografice naționale, administrarea bunurilor care fac parte din patrimoniul cinematografiei naționale, precum și organizarea Centrului Național al Cinematografiei (CNC) ca organ de specialitate al administrației publice centrale în domeniul cinematografiei.

27. Cu privire la accesarea creditelor financiare pentru dezvoltare de proiecte, producție și distribuire de filme, Curtea reține că Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 stabilește condițiile generale de acordare a creditelor și sancțiunea pentru nerespectarea obligațiilor stabilite prin această ordonanță a Guvernului și prin contractele de creditare aflate în derulare cu CNC, în timp ce Regulamentul privind concursul de selecție a proiectelor cinematografice în vederea acordării de credite financiare directe pentru dezvoltare de proiecte, producție si distribuire de filme, aprobat prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.335 din 14 august 2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 742 din 31 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare *Regulament*, detaliază mecanismul procedural de operare a acestor creditări, stabilind regulile de participare la concursurile de selecție și sesiunile de finanțare.

28. Conform prevederilor art. 2 lit. d) și ale art. 6 alin. (1) pct. 14 din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005, CNC acordă credite și sprijin nerambursabil în „sistem concurențial deschis” și are obligația de administrare eficientă a Fondului cinematografic. De asemenea, potrivit art. 20 alin. (2) și art. 21-24 din aceeași ordonanță a Guvernului, creditul financiar direct este acordat din Fondul cinematografic pe bază de selecție, în sesiuni de concurs, cu respectarea condițiilor prevăzute în ordonanța Guvernului și în Regulament.

29. Prin raportare la critica autoarei excepției de neconstituționalitate potrivit căreia prevederile supuse controlului de constituționalitate contravin art. 1 alin. (5) din Constituției, Curtea reține, referitor la cerințele privind calitatea legii, că, pentru a fi respectată de destinatarii săi, legea trebuie să îndeplinească anumite cerințe de claritate, precizie și previzibilitate, astfel încât aceștia să își poată adapta în mod corespunzător conduita. În acest sens, instanța constituțională a statuat în jurisprudența sa (de exemplu, Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012) că, de principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se și previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Desigur, poate fi dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu trebuie să afecteze însă previzibilitatea legii (Decizia nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, Decizia nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011, Decizia nr. 662 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 47 din 20 ianuarie 2015, paragraful 44).

30. Analizând dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005, în redactarea supusă controlului de constituționalitate, Curtea observă că acestea prevăd că persoanele care nu respectă ordonanța Guvernului și obligațiile din contractele aflate în derulare „nu pot beneficia de credite din Fondul cinematografic”, dar fără să fixeze în mod expres o durată a acestei imposibilități.

31. Cu privire la interdicția de a beneficia de creditarea stabilită prin Ordonanța Guvernului nr. 39/2005, Curtea reține că aceasta a fost preluată și fixată temporal prin prevederile art. 3 alin. (1) din Regulament, astfel cum a fost modificat și completat prin Ordinul ministrului culturii și identității naționale nr. 2.693/2017, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 893 din 14 noiembrie 2017, potrivit cărora *„Nu pot participa*

la concursurile de selecție și la sesiunile de finanțare persoanele fizice și juridice autorizate care nu au respectat prevederile Ordonanței Guvernului nr. 39/2005 (…) precum și obligațiile stabilite prin contractele aflate în derulare cu Centrul Național al Cinematografiei, până la data organizării sesiunii de concurs".

32. Analizând reperul temporal stabilit prin sintagma „până la data organizării sesiunii de concurs", rezultă că la momentul fiecărei noi sesiuni de selecție a beneficiarilor se efectuează o verificare a stadiului îndeplinirii obligațiilor de către beneficiarii creditelor respective, evaluându-se dacă starea de neexecutare a obligațiilor mai subzistă ori a încetat, în cazul unei executări ulterioare.

33. Art. 55 din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 prevede obligațiile producătorilor, persoane fizice sau juridice, care au obținut sprijin financiar direct, în sensul că aceștia trebuie să raporteze anual, pe o perioadă de 3 ani, CNC veniturile realizate de filmul respectiv, în toate formele de exploatare, cinematograf, video, TV și orice altă formă de prezentare, atât pe teritoriul României, cât și peste hotare. Mai mult, art. 52 din Regulament stabilește că beneficiarul unui credit direct, acordat conform dispozițiilor legii, este obligat să țină evidența contabilă a încasărilor pentru filmul pentru care i s-a acordat creditul, în cont analitic distinct, pe toată durata returnării creditului și să pună la dispoziția CNC, la cerere, toate documentele contabile solicitate.

34. Astfel, Curtea reține că din conținutul reglementărilor analizate reiese că în măsura în care, între două sesiuni, beneficiarul își îndeplinește integral obligațiile contractuale, cauza de excludere încetează, beneficiarul putând identifica în mod facil conduita necesară pentru a-și redobândi eligibilitatea.

35. Prin urmare, din perspectiva analizei aspectelor de calitate a legii și având în vedere jurisprudența constituțională reținută în materie, Curtea constată că dispozițiile legale criticate sunt conforme prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind principiul obligativității respectării legilor, sub aspectul accesibilității, clarității, preciziei și previzibilității normei.

36. Autoarea excepției de neconstituționalitate critică și faptul că prin interzicerea cu caracter definitiv a dreptului de a mai beneficia de credite din Fondul cinematografic se încalcă scopul principal al Ordonanței Guvernului nr. 39/2005, aceasta fiind, totodată, o măsură incompatibilă cu principiul proporționalității. În plus, autoarea susține că această interdicție reprezintă o sancțiune excesivă, întrucât aceasta se aplică indiferent de gravitatea sau importanța încălcării, depășind ceea ce este necesar pentru satisfacerea unui interes public sau apărarea dreptului altor persoane.

37. Cu privire la aceste critici de neconstituționalitate, Curtea reține că prin Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 au fost fixate regulile de eligibilitate a beneficiarilor creditelor din Fondul cinematografic, prin raportare la conduita acestora față de obligațiile stabilite prin ordonanța Guvernului și prin contractele aflate în derulare, lăsând detalierea mecanismului de excludere de la creditare în sarcina Regulamentului. Astfel, Curtea observă că atât Ordonanța Guvernului nr. 39/2005, cât și Regulamentul tratează lipsa conformității ca pe un impediment punctual de eligibilitate, nu ca pe o sancțiune definitivă de a accesa fonduri publice. Faptul că textele normative criticate impun condițiile de finanțare în strânsă legătură cu organizarea „sesiunii de concurs" și „contractele aflate în derulare" arată că, odată ce contractele sunt executate sau încetează cu respectarea obligațiilor restante, situația juridică a beneficiarului se reconfigurează, permițându-se accesul acestuia la noi finanțări.

38. Prin urmare, în ceea ce privește natura și întinderea interdicției instituite în sarcina persoanelor fizice și juridice care nu au respectat prevederile Ordonanței Guvernului nr. 39/2005 și obligațiile stabilite prin contractele aflate în derulare cu CNC, Curtea constată că această interdicție nu are caracter perpetuu. Din coroborarea dispozițiilor art. 34 din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 cu cele ale art. 3 alin. (1) din Regulament rezultă că imposibilitatea de a participa la concursurile de selecție și la sesiunile de finanțare operează numai până la data organizării sesiunii de concurs, moment în care situația fiecărui potențial beneficiar trebuie să fie din nou evaluată din perspectiva îndeplinirii obligațiilor contractuale și a conformării cu cerințele ordonanței Guvernului. Interdicția funcționează astfel ca o condiție de eligibilitate temporară, strict legată de existența unei stări de neexecutare a obligațiilor asumate prin contractele în derulare, și încetează de îndată ce beneficiarul își îndeplinește integral aceste obligații.

39. Referitor la critica de neconstituționalitate vizând caracterul discriminatoriu al dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005, Curtea reține că, în ceea ce privește principiul constituțional al egalității în drepturi, a statuat, în jurisprudența sa, că acesta presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În consecință, un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice (Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). De asemenea, situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie să difere în esență pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire de tratament trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional (a se vedea, în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 86 din 27 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 207 din 31 martie 2003, Decizia nr. 476 din 8 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 599 din 11 iulie 2006, Decizia nr. 573 din 3 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 363 din 25 mai 2011, Decizia nr. 366 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 2 septembrie 2014, paragraful 55).

40. Examinând criticile de neconstituționalitate formulate în raport cu dispozițiile art. 16 din Constituție, Curtea reține că prevederile art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 impun acele criterii care să asigure în mod obiectiv și transparent un cadru competițional echilibrat pentru selecția beneficiarilor creditelor din Fondul cinematografic. În acest sens, Curtea observă că normele legale criticate se adresează tuturor participanților în procesul de obținere a creditelor din Fondul cinematografic, aplicând acestora anumite criterii în mod egal, fără discriminări, beneficiarii fiind obligați să respecte în continuare prevederile din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 și pe cele stabilite prin contractele de creditare încheiate, astfel încât să aibă vocația pentru obținerea unor noi creditări. Curtea constată, așadar, că prin prevederile legale deduse controlului de constituționalitate legiuitorul a urmărit instituirea unei reglementări unitare, nediscriminatorii pentru persoanele care se încadrează în ipoteza normei, fără să impună vreun anumit sprijin unora dintre beneficiari, dar defavorabil altora.

41. În concluzie, cu privire la critica de neconstituționalitate privind nerespectarea principiului egalității în drepturi, Curtea constată că dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 nu contravin art. 16 din Constituție, acestea nefiind discriminatorii pentru persoanele care se încadrează în ipoteza normei.

42. Față de critica potrivit căreia măsura interzicerii definitive a dreptului de a mai beneficia de credite din Fondul cinematografic, instituită prin prevederile art. 34 alin. (2) și ale art. 48 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005, încalcă art. 53 alin. (2) din Legea fundamentală, Curtea reține că dreptul de a beneficia de credite din Fondul cinematografic nu este un drept constituțional, acesta nefiind nominalizat expres în Constituție. Caracteristic acordării unui astfel de drept este că legiuitorul este liber să aleagă prioritatea obiectivelor urmărite și să stabilească condițiile și limitele acordării. În aceste condiții, instanța constituțională constată că invocarea dispozițiilor art. 53 din Constituție, care se referă la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale, nu are relevanță în cauză.

43. În ceea ce privește dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005, Curtea reține că acestea sunt criticate și prin raportare la prevederile constituționale cuprinse în art. 33 privind dreptul la cultură și art. 45 privind libertatea economică, prin motivarea că măsura interzicerii dreptului de a mai beneficia de credite din Fondul cinematografic este definitivă, având ca rezultat afectarea finanțării activității de producție cinematografică românească, respectiv privarea publicului românesc de accesul la noi producții de filme românești și europene, cu încălcarea obligației statului să sprijine cultura națională.

44. Cu privire la dispozițiile art. 33 din Constituție, Curtea reține că, potrivit acestora, accesul la cultură este garantat în condițiile legii, astfel că legiuitorul este cel care prevede condițiile de exercitare a acestui drept. Or, în cazul de față, instanța constituțională constată că Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 instituie acele măsuri legislative menite să satisfacă interesul public privind accesul la cultură, materializând astfel chiar soluția legislativă necesară atingerii scopului emiterii sale, respectiv sprijinirea dezvoltării industriei cinematografice românești prin acordarea de credite. Prin urmare, Curtea constată că soluția legislativă criticată nu contravine art. 33 din Constituție.

45. În ceea ce privește dreptul constituțional privind libertatea economică, Curtea reține că, potrivit Constituției, acesta se exercită în condițiile prevăzute de lege. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că accesul liber la o activitate economică nu exclude, ci, dimpotrivă, implică stabilirea unor limite de exercitare a libertății economice, statul având obligația să impună reguli de disciplină economică, iar legiuitorul având competența să stabilească sancțiunile corespunzătoare pentru nerespectarea acestora (a se vedea Decizia nr. 362 din 25 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 18 mai 2010). Or, din coroborarea dispozițiilor art. 20-24 și 34 din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 cu prevederile art. 3 alin. (1) din Regulament rezultă că imposibilitatea de a participa la sesiunile de concurs și de a beneficia de credite din Fondul cinematografic are natura juridică a unei condiții de eligibilitate temporare, strâns legate de existența, la data organizării fiecărei sesiuni, a unor obligații contractuale nerespectate. Această interdicție este menită să asigure disciplina contractuală și integritatea fondurilor publice și nu operează, așadar, ca o excludere perpetuă a persoanei fizice sau juridice din circuitul finanțărilor cinematografice, ci doar ca o sancțiune provizorie, ce încetează de îndată ce beneficiarul își îndeplinește integral obligațiile izvorâte din contractele încheiate cu CNC.

46. Prin urmare, contrar celor susținute de autoarea excepției, Curtea constată că reglementarea criticată, prevăzută la art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005, nu contravine nici dispozițiilor art. 45 din Constituție.

47. Având în vedere aspectele anterior reținute, Curtea constată că soluțiile legislative supuse controlului de constituționalitate nu contravin prevederilor constituționale invocate de autoarea excepției de neconstituționalitate.

48. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Libra Film Production — S.R.L., din București, în Dosarul nr. 5.429/2/2020 al Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 34 alin. (2), în redactarea anterioară intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 142/2024 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia, și ale art. 48 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 aprilie 2026.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,

Claudia-Ilona Dascălu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN
privind aprobarea Procedurii pentru anularea obligațiilor fiscale ce pot face obiectul anulării prevăzute de Legea nr. 177/2026 privind anularea unor obligații fiscale, precum și modalitățile de restituire a acestora

În temeiul prevederilor articolului unic alin. (12) din Legea nr. 177/2026 privind anularea unor obligații fiscale și ale art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere avizul conform al Ministerului Finanțelor comunicat prin Adresa nr. 799.224 din 2.11.2026,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Prin prezentul ordin se aprobă:

a) Procedura privind întocmirea și transmiterea de către organul de inspecție fiscală/antifraudă fiscală a listei cu obligațiile fiscale ce pot face obiectul anulării prevăzute la articolul unic alin. (1), (2) și (7) din Legea nr. 177/2026 privind anularea unor obligații fiscale, reprezentând taxa pe valoarea adăugată, stabilite de organul fiscal prin decizie de impunere emisă și comunicată contribuabilului în aplicarea art. 11 alin. (6) sau alin. (8), după caz, ca urmare a anulării înregistrării în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (11) lit. a), d) și e) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și în cazul în care anularea înregistrării în scopuri TVA s-a realizat în aplicarea art. 153 alin. (9) lit. a), b), d) și e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în forma în vigoare la data anulării înregistrării în scopuri de TVA, prevăzută în anexa nr. 1A;

b) Procedura privind întocmirea și transmiterea de către organul de inspecție fiscală a listei cu obligațiile fiscale ce pot face obiectul anulării prevăzute la articolul unic alin. (3) din Legea nr. 177/2026 privind anularea unor obligații fiscale, datorate de cooperativele agricole constituite în baza Legii cooperației agricole nr. 566/2004, prevăzută în anexa nr. 1B;

c) Procedura privind identificarea contribuabililor și a sumelor reprezentând TVA care fac obiectul anulării prevăzute de Legea nr. 177/2026 privind anularea unor obligații fiscale, prevăzută în anexa nr. 1C;

d) Procedura pentru anularea obligațiilor fiscale ce pot face obiectul anulării prevăzute de Legea nr. 177/2026 privind anularea unor obligații fiscale, precum și modalitatea de restituire a acestora, prevăzută în anexa nr. 2;

e) modelul formularului „Decizie de anulare a obligațiilor fiscale prevăzute de Legea nr. 177/2026”, prevăzut în anexa nr. 3;

f) modelul formularului „Cerere de restituire a obligațiilor fiscale prevăzute de Legea nr. 177/2026”, prevăzut în anexa nr. 4.

(2) Anexele nr. 1A-1C, precum și anexele nr. 2-4 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, precum și organele fiscale din subordinea acestora vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Adrian Nicușor Nica

București, 2 noiembrie 2026.
Nr. 1.512.

ANEXA Nr. 1A

PROCEDURĂ
privind întocmirea și transmiterea de către organul de inspecție fiscală/antifraudă fiscală a listei cu obligațiile fiscale ce pot face obiectul anulării prevăzute la articolul unic alin. (1), (2) și (7) din Legea nr. 177/2026 privind anularea unor obligații fiscale, reprezentând taxa pe valoarea adăugată, stabilite de organul fiscal prin decizie de impunere emisă și comunicată contribuabilului în aplicarea art. 11 alin. (6) sau alin. (8), după caz, ca urmare a anulării înregistrării în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (11) lit. a), d) și e) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și în cazul în care anularea înregistrării în scopuri TVA s-a realizat în aplicarea art. 153 alin. (9) lit. a), b), d) și e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în forma în vigoare la data anulării înregistrării în scopuri de TVA

1. În vederea întocmirii și transmiterii către compartimentul cu atribuții de evidență pe plătitori a listei cu obligațiile fiscale ce fac obiectul anulării prevăzute la articolul unic alin. (1), (2) și (7) din Legea nr. 177/2026 privind anularea unor obligații fiscale cuprinse în decizii de impunere privind sumele stabilite suplimentar ca urmare a acțiunilor de inspecție fiscală/de verificare documentară, reprezentând taxa pe valoarea adăugată, stabilite de organul fiscal prin decizie de impunere emisă și comunicată contribuabilului în aplicarea art. 11 alin. (6) sau alin. (8), după caz, ca urmare a anulării înregistrării în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (11) lit. a), d) și e) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și în cazul în care anularea înregistrării în scopuri TVA s-a realizat în aplicarea art. 153

alin. (9) lit. a), b), d) și e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în forma în vigoare la data anulării înregistrării în scopuri de TVA, pentru perioadele fiscale cuprinse între data de 1 ianuarie 2019 și data intrării în vigoare a Legii nr. 177/2026, în termen de maximum 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei proceduri, la nivelul organului de inspecție fiscală/antifraudă fiscală emitent al deciziilor de impunere, se procedează după cum urmează:

a) se identifică acțiunile de inspecție fiscală/verificare documentară și deciziile de impunere emise și comunicate contribuabililor, în urma cărora au fost stabilite diferențe suplimentare de obligații fiscale reprezentând taxa pe valoarea adăugată care intră sub incidența prevederilor articolului unic alin. (1), (2) și (7) din Legea nr. 177/2026;

b) se efectuează o analiză a deciziilor de impunere emise, identificate potrivit prevederilor lit. a), care constă în verificarea constatărilor înscrise în acestea, în vederea stabilirii dacă diferențele de obligații fiscale suplimentare sunt de natura celor ce intră sub incidența prevederilor articolului unic alin. (1) și (2) din Legea nr. 177/2026;

c) se efectuează o analiză a deciziilor de impunere emise și comunicate contribuabililor, în vederea stabilirii dacă diferențele de obligații fiscale suplimentare sunt de natura celor ce intră sub incidența prevederilor articolului unic alin. (7) din Legea nr. 177/2026, reprezentând taxa pe valoarea adăugată aferentă operațiunilor pentru care contribuabilii au înscris distinct taxa pe valoarea adăugată în facturi sau în documente echivalente ori au colectat, integral sau parțial, taxa pe valoare adăugată de la beneficiari, fapt constatat de organul fiscal;

d) în situația în care în decizia de impunere se regăsesc înscrise numai sume stabilite suplimentar de natura celor care intră sub incidența prevederilor articolului unic alin. (1) și (2) din Legea nr. 177/2026, organul de inspecție fiscală/antifraudă fiscală completează lista prin preluarea integrală a sumei ce face obiectul anulării din decizia de impunere;

e) în situația în care în totalul sumelor stabilite suplimentar prin decizia de impunere sunt cuprinse atât sume de natura celor ce intră sub incidența prevederilor articolului unic alin. (1) și (2) din Legea nr. 177/2026, cât și sume care nu intră sub incidența actului normativ respectiv, organul de inspecție fiscală/antifraudă fiscală procedează, pentru fiecare obligație fiscală în parte, la refacerea calculelor aferente sumelor stabilite suplimentar. Acestea sunt recalculate pentru aceeași perioadă pentru care au fost calculate inițial în decizia de impunere, astfel încât să se cuprindă în listă numai obligațiile fiscale de natura celor ce fac obiectul anulării conform articolului unic alin. (1) și (2) din Legea nr. 177/2026;

f) în situația în care sumele stabilite suplimentar prin decizia de impunere sunt aferente operațiunilor pentru care contribuabilul a înscris distinct taxa pe valoarea adăugată în facturi sau în documente echivalente ori a colectat, integral sau parțial, taxa pe valoarea adăugată de la beneficiari, în conformitate cu prevederile articolului unic alin. (7) din Legea nr. 177/2026, aceste sume reprezintă o excepție expresă de la anularea obligațiilor fiscale. Pe cale de consecință, sumele stabilite suplimentar reprezentând TVA nu se anulează, urmând a fi menținute constatările din decizia de impunere, și organul de inspecție fiscală/antifraudă fiscală menționează aceste aspecte în cuprinsul listei. În vederea excluderii de la anulare a sumelor prevăzute la articolul unic alin. (7) din Legea nr. 177/2026, organele de control verifică dacă persoana impozabilă s-a înregistrat ulterior în scopuri de TVA și a emis facturi cu TVA, conform pct. 5^1 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2016, cu modificările și completările ulterioare, emise în aplicarea prevederilor art. 11 alin. (6) și (8) din Codul fiscal;

g) lista este întocmită de persoana responsabilă din cadrul organului de inspecție fiscală, avizată de șeful de serviciu și aprobată de șeful de administrație adjunct — inspecție fiscală, șeful de administrație adjunct — inspecție fiscală contribuabili mijlocii sau directorul general adjunct — inspecție fiscală al Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, după caz, urmând a fi comunicată compartimentului cu atribuții de evidență pe plătitori din cadrul organului fiscal competent pentru administrarea contribuabilului. Nominalizarea persoanelor care duc la îndeplinire atribuțiile menționate se face prin decizie a conducătorului organului fiscal (directorul general al Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, șefii administrațiilor județene ale finanțelor publice, șefii administrațiilor finanțelor publice sectoriale, șeful administrației finanțelor publice pentru contribuabili mijlocii);

h) în cazul Direcției generale antifraudă fiscală, lista este întocmită de structura desemnată de inspectorul general antifraudă și avizată de inspectorul general adjunct antifraudă care conduce această structură. După avizare, lista este comunicată compartimentului cu atribuții de evidență pe plătitori din cadrul organului fiscal competent pentru administrarea contribuabilului;

i) în situația în care deciziile de impunere identificate cuprind obligații fiscale și constatări ce se încadrează în prevederile articolului unic alin. (1), (2) și (7) din Legea nr. 177/2026, se află în procedură de soluționare a contestațiilor la organul fiscal și nu a fost comunicată o decizie de soluționare, organul de inspecție fiscală/antifraudă fiscală menționează aceste aspecte în cuprinsul listei;

j) în situația în care deciziile de impunere identificate cuprind obligații fiscale și constatări ce se încadrează în prevederile articolului unic alin. (1), (2) și (7) din Legea nr. 177/2026, fac obiectul unor acțiuni la instanțele de judecată competente și nu s-a pronunțat o soluție definitivă, precum și în situația în care s-a pronunțat o soluție definitivă și aceasta este de menținere a sumelor stabilite prin decizia de impunere, organul de inspecție fiscală/antifraudă fiscală menționează aceste aspecte în cuprinsul listei.

2. Deciziile de impunere emise ca urmare a efectuării controlului fiscal, necomunicate contribuabilului, nu se mai comunică acestuia, iar obligațiile fiscale ce pot face obiectul anulării potrivit prevederilor articolului unic alin. (1) și (2) din Legea nr. 177/2026 nu sunt înscrise în lista prevăzută la pct. 1, întrucât obligațiile fiscale înscrise în aceste decizii nu se mai înregistrează în evidența analitică pe plătitori.

2.1. În situația în care decizia de impunere nu a fost comunicată contribuabilului și constatările sunt exclusiv ca urmare a stabilirii diferențelor de taxă pe valoarea adăugată potrivit articolului unic alin. (1) și (2) din Legea nr. 177/2026, organul de inspecție fiscală/antifraudă fiscală modifică în mod corespunzător constatările aferente obligațiilor fiscale care fac obiectul anulării conform articolului unic alin. (1) și (2) din Legea nr. 177/2026, înscrise în actele de control fiscal, și emite decizie de nemodificare a bazei de impunere pentru aceste obligații, în cazul inspecției fiscale, respectiv încetează acțiunea de verificare documentară.

2.2. În situația în care decizia de impunere nu a fost comunicată contribuabilului și în actele de control fiscal sunt cuprinse atât constatări aferente obligațiilor fiscale care fac obiectul anulării conform articolului unic alin. (1) și (2) din Legea nr. 177/2026, cât și constatări aferente altor obligații fiscale,

precum și cele prevăzute la articolul unic alin. (7) din aceeași lege, se procedează după cum urmează:

— pentru constatările efectuate în cadrul acțiunilor de inspecție fiscală, reprezentând obligații fiscale care fac obiectul anulării potrivit prevederilor articolului unic alin. (1) și (2) din Legea nr. 177/2026, organul de inspecție fiscală modifică raportul de inspecție fiscală, iar constatările în cauză nu sunt preluate în decizia de impunere;

— constatările efectuate în cadrul acțiunilor de verificare documentară, reprezentând obligații fiscale care fac obiectul anulării potrivit prevederilor articolului unic alin. (1) și (2) din Legea nr. 177/2026, nu sunt preluate în decizia de impunere de organul de inspecție fiscală/antifraudă fiscală;

— constatările care nu fac obiectul anulării, respectiv cele prevăzute la articolul unic alin. (7) din Legea nr. 177/2026, precum și constatările aferente altor obligații fiscale sunt menținute în actul de control fiscal și preluate în decizia de impunere emisă, potrivit legislației fiscale în vigoare.

3. Informațiile pe care lista prevăzută la pct. 1 trebuie să le conțină sunt următoarele:

a) denumirea contribuabilului;

b) codul de identificare fiscală;

c) denumirea organului fiscal care administrează contribuabilul (de exemplu, AJFP ..., SFM ...);

d) numărul și data deciziei de impunere în care sunt cuprinse obligațiile fiscale de natura celor ce fac obiectul anulării;

e) data comunicării deciziei de impunere în care sunt cuprinse obligațiile fiscale de natura celor ce fac obiectul anulării;

f) denumirea obligației fiscale;

g) natura obligației fiscale (debit);

h) valoarea obligațiilor fiscale stabilite suplimentar, de natura celor ce fac obiectul anulării, respectiv obligațiile fiscale principale;

i) scadența aferentă obligațiilor fiscale principale ce fac obiectul anulării;

j) alte informații (contestații în curs, contestații finalizate, sesizări penale, hotărâri ale instanțelor de judecată etc.).

ANEXA Nr. 1B

P R O C E D U R Ă

privind întocmirea și transmiterea de către organul de inspecție fiscală a listei cu obligațiile fiscale ce pot face obiectul anulării prevăzute la articolul unic alin. (3) din Legea nr. 177/2026 privind anularea unor obligații fiscale, datorate de cooperativele agricole constituite în baza Legii cooperației agricole nr. 566/2004

1. În vederea întocmirii și transmiterii către compartimentul cu atribuții de evidență pe plătitori a listei cu obligațiile fiscale ce fac obiectul anulării prevăzute la articolul unic alin. (3) din Legea nr. 177/2026 privind anularea unor obligații fiscale, datorate de cooperativele agricole constituite în baza Legii cooperației agricole nr. 566/2004, cu modificările și completările ulterioare, cuprinse în decizii de impunere privind sumele stabilite suplimentar ca urmare a acțiunilor de inspecție fiscală/de verificare documentară, emise și comunicate cooperativelor agricole constituite în baza Legii nr. 566/2004, cu modificările și completările ulterioare, reprezentând taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de utilaje agricole, pentru care acestea și-au exercitat dreptul de deducere, pentru perioadele fiscale cuprinse între data de 9 ianuarie 2024 și data intrării în vigoare a Legii nr. 177/2026, în termen de maximum 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei proceduri, la nivelul organului de inspecție fiscală emitent al deciziei de impunere, se procedează după cum urmează:

a) se identifică acțiunile de inspecție fiscală/de verificare documentară și deciziile de impunere emise și comunicate contribuabililor, în urma cărora au fost stabilite diferențe suplimentare de obligații fiscale reprezentând taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de utilaje agricole, pentru care acestea și-au exercitat dreptul de deducere care intră sub incidența prevederilor articolului unic alin. (3) din Legea nr. 177/2026;

b) se efectuează o analiză a deciziilor de impunere identificate potrivit prevederilor lit. a), care constă în verificarea constatărilor înscrise în acestea, în vederea stabilirii dacă diferențele de obligații fiscale suplimentare sunt de natura celor ce intră sub incidența prevederilor articolului unic alin. (3) din Legea nr. 177/2026;

c) în situația în care în decizia de impunere se regăsesc înscrise numai sume stabilite suplimentar de natura celor care intră sub incidența prevederilor articolului unic alin. (3) din Legea nr. 177/2026, organul de inspecție fiscală completează lista prin preluarea integrală a sumei ce face obiectul anulării din decizia de impunere;

d) în situația în care în totalul sumelor stabilite suplimentar prin decizia de impunere sunt cuprinse atât sume de natura celor ce intră sub incidența prevederilor articolului unic alin. (3) din Legea nr. 177/2026, cât și sume care nu intră sub incidența actului normativ respectiv, organul de inspecție fiscală procedează, pentru fiecare obligație fiscală în parte, la refacerea calculelor aferente sumelor stabilite suplimentar. Acestea sunt recalculate pentru aceeași perioadă pentru care au fost calculate inițial în decizia de impunere, astfel încât să se cuprindă în listă numai obligațiile fiscale de natura celor ce fac obiectul anulării conform articolului unic alin. (3) din Legea nr. 177/2026;

e) lista este întocmită de persoana responsabilă din cadrul organului de inspecție fiscală, avizată de șeful de serviciu și aprobată de șeful de administrație adjunct — inspecție fiscală, șeful de administrație adjunct — inspecție fiscală contribuabili mijlocii sau directorul general adjunct — inspecție fiscală al Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, după caz, urmând a fi comunicată compartimentului cu atribuții de evidență pe plătitori din cadrul organului fiscal competent pentru administrarea contribuabilului. Nominalizarea persoanelor care vor duce la îndeplinire atribuțiile menționate se face prin decizie a conducătorului organului fiscal (directorul general al Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, șefii administrațiilor județene ale finanțelor publice, șefii administrațiilor finanțelor publice sectoriale, șeful administrației finanțelor publice pentru contribuabili mijlocii);

f) în situația în care deciziile de impunere identificate cuprind obligații fiscale și constatări ce se încadrează în prevederile articolului unic alin. (3) din Legea nr. 177/2026, se află în

procedură de soluționare a contestațiilor la organul fiscal și nu a fost comunicată o decizie de soluționare, organul de inspecție fiscală menționează aceste aspecte în cuprinsul listei;

g) în situația în care deciziile de impunere identificate cuprind obligații fiscale și constatări ce se încadrează în prevederile articolului unic alin. (3) din Legea nr. 177/2026, fac obiectul unor acțiuni la instanțele de judecată competente și nu s-a pronunțat o soluție definitivă, precum și în situația în care s-a pronunțat o soluție definitivă și aceasta este de menținere a sumelor stabilite prin decizia de impunere, organul de inspecție fiscală menționează aceste aspecte în cuprinsul listei.

2. Deciziile de impunere emise ca urmare a efectuării controlului fiscal, necomunicate contribuabilului, nu se mai comunică acestuia, iar obligațiile fiscale ce pot face obiectul anulării potrivit prevederilor articolului unic alin. (3) din Legea nr. 177/2026 nu sunt înscrise în lista prevăzută la pct. 1, întrucât obligațiile fiscale înscrise în aceste decizii nu se mai înregistrează în evidența analitică pe plătitori.

2.1. În situația în care decizia de impunere nu a fost comunicată contribuabilului și constatările sunt exclusiv ca urmare a stabilirii diferențelor de taxă pe valoarea adăugată potrivit articolului unic alin. (3) din Legea nr. 177/2026, organul de inspecție fiscală modifică în mod corespunzător constatările aferente obligațiilor fiscale care fac obiectul anulării conform articolului unic alin. (3) din Legea nr. 177/2026, înscrise în actele de control fiscal, și emite decizie de nemodificare a bazei de impunere pentru aceste obligații, în cazul inspecției fiscale, respectiv încetează acțiunea de verificare documentară.

2.2. În situația în care decizia de impunere nu a fost comunicată contribuabilului și în actele de control fiscal sunt cuprinse atât constatări aferente obligațiilor fiscale care fac obiectul anulării conform articolului unic alin. (3) din Legea nr. 177/2026, cât și constatări aferente altor obligații fiscale, se procedează după cum urmează:

— pentru constatările efectuate în cadrul acțiunilor de inspecție fiscală, reprezentând obligații fiscale care fac obiectul anulării potrivit prevederilor articolului unic alin. (3) din Legea nr. 177/2026, organul de inspecție fiscală modifică raportul de inspecție fiscală, iar constatările în cauză nu sunt preluate în decizia de impunere;

— constatările efectuate în acțiunile de verificare documentară, reprezentând obligații fiscale care fac obiectul anulării potrivit prevederilor articolului unic alin. (3) din Legea nr. 177/2026, nu sunt preluate în decizia de impunere de organul de inspecție fiscală;

— constatările care nu fac obiectul anulării, precum și constatările aferente altor obligații fiscale sunt menținute în actul de control fiscal și preluate în decizia de impunere emisă, potrivit legislației fiscale în vigoare.

3. Informațiile pe care lista prevăzută la pct. 1 trebuie să le conțină sunt următoarele:

a) denumirea contribuabilului;

b) codul de identificare fiscală;

c) denumirea organului fiscal care administrează contribuabilul (de exemplu, AJFP ..., SFM ...);

d) numărul și data deciziei de impunere în care sunt cuprinse obligațiile fiscale de natura celor ce fac obiectul anulării;

e) data comunicării deciziei de impunere în care sunt cuprinse obligațiile fiscale de natura celor ce fac obiectul anulării;

f) denumirea obligației fiscale;

g) natura obligației fiscale (debit);

h) valoarea obligațiilor fiscale stabilite suplimentar, de natura celor ce fac obiectul anulării, respectiv obligațiile fiscale principale;

i) scadența aferentă obligațiilor fiscale principale ce fac obiectul anulării;

j) alte informații (contestații în curs, contestații finalizate, sesizări penale, hotărâri ale instanțelor de judecată etc.).

ANEXA Nr. 1C

P R O C E D U R Ă

privind identificarea contribuabililor și a sumelor reprezentând TVA care fac obiectul anulării prevăzute de Legea nr. 177/2026 privind anularea unor obligații fiscale

A. **Dispoziții generale**

1. Prezenta procedură se aplică de compartimentul cu atribuții în domeniul gestiunii declarațiilor fiscale, denumit în continuare *compartiment de specialitate.*

2. Compartimentul de specialitate identifică în evidențele fiscale contribuabilii pentru care au fost emise formulare „Decizie de impunere din oficiu a taxei pe valoarea adăugată datorate de către persoanele impozabile prevăzute la art. 11 alin. (6) și (8) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal” (190), denumită în continuare *decizie de impunere din oficiu*, potrivit Procedurii privind stabilirea din oficiu a taxei pe valoarea adăugată datorate de către persoanele impozabile prevăzute la art. 11 alin. (6) și (8) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.399/2024, până la data intrării în vigoare a Legii nr. 177/2026.

3. Pentru contribuabilii de la pct. 2 se verifică motivul anulării înregistrării în scopuri de TVA și se selectează numai acei contribuabili pentru care înregistrarea în scopuri de TVA a fost anulată, din oficiu, conform art. 316 alin. (11) lit. a), d) și e) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, sau conform art. 153 alin. (9) lit. a), b), d) și e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, după caz, în vigoare la data anulării înregistrării în scopuri de TVA.

4. Pentru fiecare contribuabil identificat potrivit pct. 3 se verifică în Sistemul național privind factura electronică RO e-Factura și în Sistemul informatic național RO e-Case de marcat electronice dacă în facturile și/sau în bonurile fiscale emise în perioadele pentru care au fost emise deciziile de impunere din oficiu contribuabilul a înscris distinct taxa pe valoarea adăugată. Analiza se face pentru fiecare perioadă fiscală pentru care a fost emisă o decizie de impunere din oficiu.

B. **Decizii de impunere din oficiu pentru perioade în care contribuabilul a înscris distinct TVA în facturile și bonurile fiscale emise**

5. (1) Dacă în perioada fiscală pentru care a fost emisă o decizie de impunere din oficiu, în toate facturile și/sau toate bonurile fiscale emise, contribuabilul a înscris distinct taxa pe valoarea adăugată, sumelor stabilite prin decizia de impunere din oficiu nu li se aplică prevederile Legii nr. 177/2026.

(2) Deciziile de impunere din oficiu emise pentru acești contribuabili, pentru perioadele respective, rămân valabile și produc efecte.

(3) În situația în care deciziile de impunere din oficiu emise nu au fost comunicate contribuabilului anterior intrării în vigoare a Legii nr. 177/2026, acestea se comunică persoanei impozabile, în conformitate cu dispozițiile art. 47 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare. Pentru contribuabilii care sunt înrolați în Spațiul privat virtual, comunicarea deciziei de impunere din oficiu se face prin intermediul acestui serviciu.

C. **Decizii de impunere din oficiu pentru perioade în care contribuabilul nu a înscris distinct TVA în facturile și/sau bonurile fiscale emise**

6. (1) Dacă, în perioada fiscală pentru care a fost emisă decizia de impunere din oficiu, în nicio factură și în niciun bon fiscal emise, contribuabilul nu a înscris distinct taxa pe valoarea adăugată, compartimentul de specialitate identifică deciziile de impunere din oficiu care au fost comunicate și întocmește o listă, care cuprinde, în mod obligatoriu:

a) denumirea contribuabilului;

b) codul de identificare fiscală;

c) numărul și data deciziei de impunere din oficiu;

d) denumirea obligației fiscale;

e) sumele înscrise în decizia de impunere din oficiu care fac obiectul anulării.

(2) Lista prevăzută la alin. (1) se transmite compartimentului cu atribuții de evidență pe plătitori, în vederea efectuării operațiunilor de anulare a obligațiilor fiscale, potrivit Legii nr. 177/2026.

7. (1) Dacă, în perioada fiscală pentru care a fost emisă decizia de impunere din oficiu, în nicio factură și în niciun bon fiscal emise, contribuabilul nu a înscris distinct taxa pe valoarea adăugată, compartimentul de specialitate identifică deciziile de impunere din oficiu care nu au fost comunicate.

(2) Compartimentul de specialitate marchează decizia de impunere din oficiu cu sintagma „Legea nr. 177/2026”, nu o comunică contribuabilului și o arhivează la dosarul fiscal al contribuabilului.

D. **Decizii de impunere din oficiu pentru perioade în care contribuabilul a emis facturi și bonuri fiscale atât cu TVA evidențiat distinct, cât și fără TVA**

8. (1) Dacă, în perioada fiscală pentru care a fost emisă decizia de impunere din oficiu, contribuabilul a înscris distinct taxa pe valoarea adăugată doar în unele facturi și/sau în unele bonuri fiscale emise, compartimentul de specialitate întocmește, pentru fiecare contribuabil aflat în această situație și pentru fiecare perioadă fiscală pentru care a fost emisă decizia de impunere din oficiu, Decizia de anulare a deciziei de impunere din oficiu a taxei pe valoarea adăugată datorate de către persoanele impozabile prevăzute la art. 11 alin. (6) și (8) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal (formular 191), conform modelului prevăzut în anexa nr. 6 la Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.399/2024.

(2) În situația în care decizia de impunere din oficiu a fost comunicată contribuabilului, se comunică și decizia de anulare a deciziei de impunere din oficiu a taxei pe valoarea adăugată, în conformitate cu dispozițiile art. 47 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare. Pentru contribuabilii care sunt înrolați în Spațiul privat virtual, comunicarea deciziei de anulare a deciziei de impunere din oficiu a taxei pe valoarea adăugată se face prin intermediul acestui serviciu.

(3) În situația în care decizia de impunere din oficiu nu a fost comunicată contribuabilului, compartimentul de specialitate nu comunică nici decizia de impunere din oficiu, nici decizia de anulare a deciziei de impunere din oficiu a taxei pe valoarea adăugată. Ambele decizii se arhivează la dosarul fiscal al contribuabilului.

9. (1) Pentru fiecare contribuabil și perioadă fiscală pentru care a fost anulată decizia de impunere din oficiu potrivit pct. 8, compartimentul de specialitate emite decizia de impunere din oficiu (formular 190), conform modelului prevăzut în anexa nr. 5 la Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.399/2024.

(2) În decizia de impunere din oficiu se stabilește taxa pe valoarea adăugată datorată pentru operațiunile pentru care contribuabilul a înscris distinct taxa pe valoarea adăugată în facturile și/sau bonurile fiscale emise. Acestor obligații fiscale nu li se aplică prevederile Legii nr. 177/2026.

(3) Decizia de impunere din oficiu emisă se comunică potrivit art. 47 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare. Pentru contribuabilii care sunt înrolați în Spațiul privat virtual, comunicarea deciziei de impunere din oficiu se face prin intermediul acestui serviciu.

10. Pentru fiecare contribuabil și fiecare perioadă fiscală pentru care a fost emisă decizia de anulare a deciziei de impunere din oficiu a taxei pe valoarea adăugată potrivit pct. 8, organul fiscal nu emite decizia de impunere din oficiu pentru facturile și/sau bonurile fiscale care nu au TVA înscris distinct.

E. **Dispoziții finale**

11. Pentru perioadele cuprinse între data de 1 ianuarie 2019 și data intrării în vigoare a Legii nr. 177/2026, compartimentul de specialitate nu emite decizii de impunere din oficiu pentru contribuabilii pentru care nu au fost emise decizii de impunere din oficiu până la data intrării în vigoare a Legii nr. 177/2026, dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) înregistrarea în scopuri de TVA a fost anulată, din oficiu, conform art. 316 alin. (11) lit. a), d) și e) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, sau conform art. 153 alin. (9) lit. a), b), d) și e) din Legea nr. 571/2003, după caz, în vigoare la data anulării înregistrării în scopuri de TVA;

b) nu au înscris distinct TVA în facturi și/sau în bonurile fiscale.

ANEXA Nr. 2

P R O C E D U R Ă
pentru anularea obligațiilor fiscale ce pot face obiectul anulării prevăzute de Legea nr. 177/2026 privind anularea unor obligații fiscale, precum și modalitatea de restituire a acestora

A. **Dispoziții generale**

1. Prezenta procedură se aplică pentru anularea obligațiilor fiscale ce pot face obiectul prevederilor Legii nr. 177/2026 privind anularea unor obligații fiscale, denumită în continuare *lege.*

2. Organele emitente ale deciziilor de impunere comunicate contribuabililor, care cuprind obligațiile fiscale prevăzute la pct. 1, transmit compartimentului cu atribuții de evidență pe plătitori din cadrul organului fiscal competent pentru administrarea obligațiilor fiscale ale contribuabilului, denumit în

continuare *compartiment de specialitate*, listele care cuprind obligațiile fiscale ce fac obiectul anulării, respectiv listele prevăzute în anexele nr. 1A-1C la ordin.

B. **Procedura de anulare a obligațiilor fiscale prevăzute de Legea nr. 177/2026 și individualizate în deciziile de impunere comunicate contribuabilului**

3. Compartimentul de specialitate primește listele cu obligațiile fiscale principale ce fac obiectul anulării prevăzute de lege, individualizate în deciziile de impunere comunicate contribuabilului, și verifică în evidența fiscală obligațiile fiscale nestinse cuprinse în aceste liste, pe care le completează cu o nouă coloană în care individualizează suma rămasă nestinsă.

4. Compartimentul de specialitate verifică în evidența fiscală dacă pentru obligațiile fiscale ce fac obiectul anulării au fost comunicate decizii referitoare la obligații fiscale accesorii și completează listele prevăzute la pct. 3 cu noi coloane, în care individualizează obligațiile fiscale accesorii nestinse care fac obiectul anulării.

5. În vederea anulării obligațiilor fiscale, compartimentul de specialitate întocmește un referat de aprobare a anulării obligațiilor fiscale nestinse, la care anexează listele prevăzute la pct. 4, precum și „Decizia de anulare a obligațiilor fiscale prevăzute de Legea nr. 177/2026", întocmită în mod corespunzător pentru fiecare contribuabil, conform modelului prevăzut în anexa nr. 3 la ordin.

6. După aprobarea referatului, listele prevăzute la pct. 4 se completează cu informații privind numărul și data deciziei prevăzute la pct. 5.

7. Decizia prevăzută la pct. 5 se întocmește de către compartimentul de specialitate în două exemplare, se avizează de șeful compartimentului și se aprobă de conducătorul organului fiscal.

8. Decizia prevăzută la pct. 5, aprobată de conducătorul organului fiscal, se comunică contribuabilului de către organul fiscal competent, potrivit prevederilor art. 47 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, iar un exemplar se arhivează la dosarul fiscal al contribuabilului.

9. Contribuabilii pentru care s-au stins, prin orice modalitate prevăzută la art. 22 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, obligațiile fiscale pentru care legea prevede anularea și care sunt cuprinse în listele prevăzute în anexele nr. 1A, 1B și 1C la ordin au dreptul la restituire, în baza unei cereri, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 4 la ordin.

10. Pentru soluționarea cererii prevăzute la pct. 9, compartimentul de specialitate verifică dacă contribuabilul se află cuprins în listele prevăzute în anexele nr. 1A, 1B și 1C la ordin.

10.1. Dacă contribuabilul este cuprins în listele prevăzute în anexele nr. 1A, 1B și 1C la ordin, compartimentul de specialitate întocmește Borderoul de adăugare a obligațiilor fiscale, pentru efectuarea operațiunii de adăugare a plății în plus aferente obligațiilor fiscale de natura celor care pot face obiectul anulării prevăzute de lege, precum și referatul de aprobare a acestei operațiuni. Modelul Borderoului de adăugare/scădere a obligațiilor fiscale este cel prevăzut în anexa nr. 8 la Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 63/2017 privind aprobarea modelelor unor formulare utilizate în domeniul colectării creanțelor fiscale, precum și pentru modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.454/2016 pentru aprobarea Procedurii de executare silită în cazul debitorilor care au de încasat sume certe, lichide și exigibile de la autorități sau instituții publice, cu modificările și completările ulterioare.

10.2. Dacă contribuabilul nu este cuprins în listele prevăzute în anexele nr. 1A-1C la ordin, compartimentul de specialitate solicită organelor emitente ale deciziilor de impunere confirmarea îndeplinirii condițiilor pentru aplicarea prevederilor legii. În această situație, organele emitente ale deciziilor de impunere transmit o adresă prin care:

a) confirmă îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege, caz în care compartimentul de specialitate aplică în mod corespunzător prevederile pct. 10.1;

b) comunică faptul că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege, caz în care compartimentul de specialitate întocmește atât un referat de soluționare a cererii privind restituirea obligațiilor fiscale, cât și decizia de respingere a cererii, conform modelului prevăzut în anexa nr. 6 la Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 63/2017, cu modificările și completările ulterioare.

11. În vederea restituirii obligațiilor fiscale stinse, de natura celor prevăzute de lege, după întocmirea borderoului și a referatului aferent, în cazurile prevăzute la pct. 10.1 și 10.2 lit. a), se aplică în mod corespunzător prevederile art. 168 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele ale cap. I din Procedura de restituire și de rambursare a sumelor de la buget, precum și de acordare a dobânzilor cuvenite contribuabililor pentru sumele restituite sau rambursate cu depășirea termenului legal, aprobată prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.899/2004.

C. **Procedura de scădere din evidența fiscală a obligațiilor fiscale accesorii individualizate în decizii emise de organul fiscal și necomunicate contribuabilului**

12. Compartimentul de specialitate verifică dacă pentru obligațiile fiscale principale ce fac obiectul legii sunt calculate obligații fiscale accesorii, pentru care nu au fost comunicate decizii contribuabilului, caz în care se întocmește un referat motivat care stă la baza scăderii din evidența fiscală a acestor obligații fiscale accesorii. Acest referat se avizează de șeful compartimentului și se aprobă de conducătorul organului fiscal.

13. La referat se anexează borderoul de scădere din evidența fiscală a obligațiilor fiscale accesorii prevăzute la pct. 12, urmând să se procedeze direct la scăderea din evidență a acestor obligații.

D. **Dispoziții finale**

14. Ulterior aplicării prevederilor prezentei proceduri, compartimentul de specialitate transmite listele prevăzute la pct. 6 departamentului cu atribuții în soluționarea contestațiilor și departamentului juridic pentru a le avea în vedere în procedura de soluționare a contestațiilor formulate pe cale administrativă sau judiciară.

15. În cazul în care obligațiile fiscale ce pot face obiectul anulării prevăzute de Legea nr. 177/2026 sunt eșalonate la plată/amânate la plată, se aplică în mod corespunzător prevederile art. 17 din anexa nr. 2 la Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 90/2016 pentru aprobarea conținutului cererii de acordare a eșalonării la plată și a documentelor justificative anexate acesteia, precum și a Procedurii de aplicare a acordării eșalonării la plată de către organul fiscal central, cu modificările și completările ulterioare, precum și prevederile art. 17 din anexa la Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.767/2021 pentru aprobarea Procedurii de acordare a eșalonării la plată, în formă simplificată, de către organul fiscal central, cu modificările și completările ulterioare, după caz.

ANEXA Nr. 3

ANTET[1]
Dosar fiscal nr. .....
Nr. ..... din .....

Către .....[2],
cod de identificare fiscală .....,
str. ..... nr. ..., bl. ..., sc. ..., et. ....,
ap. ...., sectorul ....., localitatea .....,
județul ....., codul poștal .....

D E C I Z I E
de anulare a obligațiilor fiscale prevăzute de Legea nr. 177/2026

În temeiul prevederilor Legii nr. 177/2026 privind anularea unor obligații fiscale, vă comunicăm că se anulează suma de ..... lei, stabilită prin titluri de creanțe comunicate dumneavoastră până în prezent, după cum urmează:

Nr. crt.	Natura creanței[3]	Categoria de sumă[4]	Suma anulată — lei —	Denumirea titlului de creanță[5]	Numărul și data titlului de creanță
0	1	2	3	4	5

Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație, potrivit prevederilor art. 268 și 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în termenul prevăzut de art. 270 al aceluiași act normativ, sub sancțiunea decăderii. Contestația se depune la organul fiscal emitent al deciziei.

Conducătorul organului fiscal
Numele și prenumele .....
Semnătura .....

---

[1] Se vor trece sigla conform Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.504/2013 privind aprobarea modelului și caracteristicilor siglelor utilizate la nivelul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările ulterioare, denumirea și adresa organului fiscal central emitent al prezentului act.

[2] Se vor menționa denumirea și domiciliul fiscal, codul de înregistrare fiscală sau codul unic de înregistrare, după caz, alte date de identificare ale contribuabilului.

[3] Se va menționa taxa pe valoarea adăugată.

[4] Se va menționa categoria de sumă: debit, dobândă, penalitate de întârziere, penalitate de nedeclarare, după caz.

[5] Se va menționa denumirea titlului de creanță comunicat contribuabilului, prin care au fost stabilite obligațiile fiscale principale și accesorii care se anulează.

ANEXA Nr. 4

Nr. ..... din .....
Către .....
(organul fiscal competent)

C E R E R E
de restituire a obligațiilor fiscale prevăzute de Legea nr. 177/2026

Subscrisa, ..., cu domiciliul/sediul în localitatea ....., str. ..... nr. ..., bl. ...., sc. ..., ap. ...., județul/sectorul ....., având C.I.F. ....., în temeiul art. 168 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile Legii nr. 177/2026 privind anularea unor obligații fiscale, solicit restituirea sumelor care au stins prin orice modalitate prevăzută la art. 22 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, obligațiile fiscale principale stabilite prin Decizia de impunere/Decizia de impunere din oficiu a taxei pe valoarea adăugată datorate de către persoanele impozabile prevăzute la art. 11 alin. (6) și (8) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal nr. ..... din data de ....., precum și obligațiile fiscale accesorii aferente acestora.

Menționez că am luat cunoștință că din sumele de restituit vor fi compensate de către organul fiscal central eventualele obligații fiscale/bugetare restante existente în evidența fiscală la data restituirii.

Solicit/Solicităm ca restituirea efectivă a sumelor cuvenite în continuare să se efectueze:

( ) în contul bancar nr. ....., deschis la .....;

( ) în numerar, la ghișeul unității Trezoreriei Statului.

Contribuabilul/Reprezentantul legal al contribuabilului,

.....
(numele și prenumele)

Semnătura .....
Data .....

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

REGULAMENT
pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 17/2012 privind unele condiții de creditare

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) și ale art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, prevederile art. 21 și 32 din Legea nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebancare, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 420 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, al prevederilor art. 73 din Legea nr. 93/2009, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

Banca Națională a României emite prezentul regulament.

Art. I. — Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 17/2012 privind unele condiții de creditare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 855 din 18 decembrie 2012, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 11⁴, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:**

„(2¹) În cazul creditelor prevăzute la art. 17¹, la evaluarea capacității de rambursare, împrumutătorii pot lua în considerare și veniturile aferente titlurilor constituite drept garanție.”

2. **La articolul 16, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 16. — (1) La acordarea creditelor de consum denominate în valută sau indexate la cursul unei valute, altele decât cele prevăzute la art. 17¹, solicitantul trebuie să dispună de garanții reale și/sau personale la un nivel de minimum 133% din valoarea creditului.”

3. **După articolul 17 se introduce un nou articol, art. 17¹, cu următorul cuprins:**

„Art. 17¹. — (1) Fără a aduce atingere cerințelor prudențiale aplicabile fiecărei categorii de creditori, împrumutătorii pot acorda credite garantate cu titluri emise de administrații centrale din Uniunea Europeană, care sunt tranzacționate în cadrul și/sau în afara locurilor de tranzacționare din oricare stat membru, cu condiția îndeplinirii cumulative a următoarelor cerințe:

a) la acordarea creditului valoarea acestuia nu depășește un plafon maxim stabilit de împrumutător prin norme interne ca procent din valoarea de piață a garanției, plafon care nu poate fi mai mare de 80%;

b) în cazul în care titlurile aduse în garanție sunt achiziționate din creditul pe care îl garantează, plafonul prevăzut la lit. a) se reduce cu o valoare suplimentară stabilită, potrivit normelor interne ale împrumutătorului, care nu poate fi mai mică de 10 puncte procentuale;

c) în cazul în care expunerea este denominată în altă monedă decât garanția, plafonul rezultat ca urmare a respectării lit. a) și b) se reduce cu o valoare suplimentară, potrivit normelor interne ale împrumutătorului, astfel:

(i) în cazul în care titlurile utilizate pentru garanție sunt denominate în lei sau euro, reducerea suplimentară nu poate fi mai mică de 10 puncte procentuale;

(ii) în cazul în care titlurile utilizate pentru garanție sunt denominate în altă valută decât lei sau euro, reducerea suplimentară nu poate fi mai mică de 20 de puncte procentuale;

d) durata rămasă până la scadența titlurilor aduse în garanție să nu fie mai mică decât maturitatea expunerii;

e) în cazul în care titlurile aduse în garanție sunt păstrate de o parte terță, împrumutătorii trebuie să facă demersurile necesare pentru a se asigura că partea terță separă aceste titluri de activele proprii;

f) titlurile aduse în garanție sunt evidențiate în cadrul unui sistem de depozitare și decontare din oricare stat membru, la care împrumutătorii au acces direct sau indirect, înregistrarea titlurilor în conturi distincte fiind realizată în conformitate cu regulile aplicabile acestuia, inclusiv pentru titlurile tranzacționate în afara locurilor de tranzacționare;

g) împrumutătorii se asigură că debitorii sunt proprietarii titlurilor aduse în garanție.

(2) Fără a aduce atingere prevederilor art. 12 alin. (1) lit. a), pentru acordarea creditelor prevăzute la alin. (1), împrumutătorii:

a) stabilesc în cadrul reglementărilor proprii:

(i) tipurile de titluri acceptate și cuantumurile acestora în raport cu nivelul creditului acordat, potrivit cerințelor prevăzute la alin. (1);

(ii) metodologiile de evaluare a titlurilor aduse în garanție, reevaluarea zilnică a respectivelor titluri pentru a fi identificate în timp real variațiile de preț;

b) formalizează în mod corespunzător contractele de garanție și dispun de proceduri clare și solide pentru executarea în timp util a garanției astfel încât instituția să se asigure în permanență de caracterul executoriu al contractelor de garanție;

c) aplică proceduri și procese solide de control al riscurilor decurgând din utilizarea garanției, inclusiv al riscurilor de nerealizare sau de realizare incompletă a protecției creditului, al riscurilor de evaluare, al riscurilor asociate rezilierii protecției creditului, al riscului de concentrare decurgând din utilizarea garanției.

(3) Împrumutătorii raportează trimestrial Băncii Naționale a României — Direcția supraveghere informații cu privire la creditele acordate potrivit prezentului articol prin intermediul formularului de raportare nr. 1 prevăzut în anexa la prezentul regulament, semnat de conducătorii instituției. Formularul de raportare nr. 1 se transmite Băncii Naționale a României în termen de 25 de zile de la încheierea trimestrului pentru care se întocmește raportarea.”

4. **La articolul 20, alineatele (1), (2), (3) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„Art. 20. — (1) Prin excepție de la prevederile art. 19, împrumutătorii pot depăși nivelul maxim al gradului total de îndatorare în cazul:

a) creditelor de consum acordate în fiecare trimestru, în limita a maximum 15% din media aritmetică a volumelor trimestriale ale creditelor de consum acordate de împrumutător în fiecare

din ultimele patru trimestre anterioare, altele decât cele menționate la lit. c);

b) creditelor pentru investiții imobiliare acordate în fiecare trimestru, în limita a maximum 15% din media aritmetică a volumelor trimestriale ale creditelor pentru investiții imobiliare acordate de împrumutător în fiecare din ultimele patru trimestre anterioare;

c) creditelor prevăzute la art. 17[1].

(2) Excepția prevăzută la alin. (1) lit. a) și b) nu se aplică în cazul creditelor a căror valoare depășește echivalentul în lei al sumei de 250.000 euro.

(3) Împrumutătorii pot utiliza excepția prevăzută la alin. (1) lit. a) și b) numai în relație cu categoria de debitori pentru care pot face dovada, pe baza datelor istorice din portofoliul de creditare propriu, că nivelul suficient al veniturilor de care aceștia dispun asigură premisele pentru administrarea adecvată a riscului de nerambursare la nivelul portofoliului de credite de consum, respectiv al celui de credite pentru investiții imobiliare; în sensul prezentului alineat, un nivel suficient al veniturilor nu poate fi mai mic decât salariul mediu net pe economie.

…….....

(5) Împrumutătorii raportează trimestrial Băncii Naționale a României — Direcția supraveghere volumul creditelor acordate potrivit prezentului articol prin intermediul formularului de raportare nr. 2 prevăzut în anexa la prezentul regulament, semnat de conducătorii instituției. Formularul de raportare nr. 2 se transmite Băncii Naționale a României în termen de 25 de zile de la încheierea trimestrului pentru care se întocmește raportarea.”

5. **Articolul 29 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 29. — Anexa, care include Formularul nr. 1 de raportare a creditelor acordate cu respectarea prevederilor art. 17[1] din regulament și Formularul nr. 2 de raportare a creditelor acordate cu respectarea prevederilor art. 20 din regulament, face parte integrantă din prezentul regulament.”

6. **Anexa se modifică și va avea următorul cuprins:**

„ANEXĂ

Denumirea instituției:
Identificatorul instituției (codul LEI) (Va fi completat în situația în care instituția dispune de cod LEI.):
Data raportării:

F O R M U L A R Nr. 1
de raportare a creditelor acordate cu respectarea prevederilor art. 17[1] din regulament

				— lei***) —
Volumul creditelor*) garantate cu titluri emise de administrații centrale din Uniunea Europeană acordate cu respectarea prevederilor de la art. 17[1] din regulament Trimestrul n**)	Volumul total al creditelor*) garantate cu titluri emise de administrații centrale din Uniunea Europeană			
	Trimestrul n-1	Trimestrul n-2	Trimestrul n-3	Trimestrul n-4
Numărul creditelor*) garantate cu titluri emise de administrații centrale din Uniunea Europeană acordate cu respectarea prevederilor de la art. 17[1] din regulament Trimestrul n**)	Numărul total al creditelor*) garantate cu titluri emise de administrații centrale din Uniunea Europeană			
	Trimestrul n-1	Trimestrul n-2	Trimestrul n-3	Trimestrul n-4
Numărul debitorilor care au contractat credite*) garantate cu titluri emise de administrații centrale din Uniunea Europeană acordate cu respectarea prevederilor de la art. 17[1] din regulament Trimestrul n**)	Numărul total al debitorilor care au contractat credite*) garantate cu titluri emise de administrații centrale din Uniunea Europeană			
	Trimestrul n-1	Trimestrul n-2	Trimestrul n-3	Trimestrul n-4
Valoarea mediană a gradului de îndatorare aferent creditelor*) garantate cu titluri emise de administrații centrale din Uniunea Europeană acordate cu respectarea prevederilor de la art. 17[1] din regulament Trimestrul n**)	Gradul de îndatorare median aferent creditelor*) garantate cu titluri emise de administrații centrale din Uniunea Europeană			
	Trimestrul n-1	Trimestrul n-2	Trimestrul n-3	Trimestrul n-4

*) Se vor avea în vedere inclusiv credite acordate în respectivul trimestru, dar care au fost rambursate și nu se mai regăsesc în sold la finele trimestrului de referință, fără a include dobânzi, penalități sau alte costuri percepute de împrumutător. În calculul acestui indicator este inclusă integral și valoarea angajamentelor de finanțare asumate de creditor în trimestrul de referință, indiferent de data tragerii/utilizării efective a sumelor aferente.

**) *n* reprezintă trimestrul pentru care se întocmește raportarea.

***) În cazul creditelor acordate în valută sau indexate la cursul unei valute, echivalentul în lei se calculează prin utilizarea cursurilor de schimb valutar pentru valutele respective, comunicate de Banca Națională a României la data acordării creditului.

F O R M U L A R Nr. 2
de raportare a creditelor acordate cu respectarea prevederilor art. 20 din regulament

				— lei***) —
Volumul creditelor*) de consum acordate cu respectarea prevederilor de la art. 20 alin. (1) lit. a) din regulament Trimestrul n**)	Volumul total al creditelor*) de consum acordate			
	Trimestrul n-1	Trimestrul n-2	Trimestrul n-3	Trimestrul n-4
Volumul creditelor*) pentru investiții imobiliare acordate cu respectarea prevederilor de la art. 20 alin. (1) lit. b) din regulament Trimestrul n**)	Volumul total al creditelor*) pentru investiții imobiliare acordate			
	Trimestrul n-1	Trimestrul n-2	Trimestrul n-3	Trimestrul n-4

*) Se vor avea în vedere inclusiv credite acordate în respectivul trimestru, dar care au fost rambursate și nu se mai regăsesc în sold la finele trimestrului de referință, fără a include dobânzi, penalități sau alte costuri percepute de împrumutător. În calculul acestui indicator este inclusă integral și valoarea angajamentelor de finanțare asumate de creditor în trimestrul de referință, indiferent de data tragerii/utilizării efective a sumelor aferente.

**) *n* reprezintă trimestrul pentru care se întocmește raportarea.

***) În cazul creditelor acordate în valută sau indexate la cursul unei valute, echivalentul în lei se calculează prin utilizarea cursurilor de schimb valutar pentru valutele respective, comunicate de Banca Națională a României la data acordării creditului.”

Art. II. — Prezentul regulament se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 22 octombrie 2026.
Nr. 3.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: https://www.monitoruloficial.ro, secțiunea Publicări.

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923/3.XI.2026 conține 16 pagini. Prețul: 12,80 lei **ISSN** 1453—4495